

VAN BEUK NAAR LINDE

HISTORIEK

In **1905** vierde Geluwe de 75e verjaardag van België's onafhankelijkheid met een imposante stoet waaraan meer dan 750 uitvoerders deelnamen die de geschiedenis van België uitbeeldden. Op één van de praalwagens stond een jonge rode beuk, die de **Vrijheidsboom** werd genoemd.

Op het einde van de stoet plantte burgemeester Louis Soete de beuk bij de kerk onder klokgelui en trompetgeschal. De Eerste Wereldoorlog, die negen jaar later uitbrak, herschiep ons dorp in een ruïne. Ook de Vrijheidsboom ging verloren.

In **1930** vierden de Geluwnaren de 100e verjaardag van België. Opnieuw met een stoet. Maar nu met veel minder praal. Na de stoet bracht de harmonie Sint-Cecilia een kunstconcert en genoot het dorp van een prachtig vuurwerk. Opnieuw werd naast de kerk een rode beuk als Vrijheidsboom onthuld. Deze beuk was hier al verschillende jaren eerder geplant, in de periode van de wederopbouw.

Een rode beuk kan gemiddeld een 150-tal jaar oud worden. Ook onze boom had dus gerust nog een tijdje verder kunnen leven, maar het lot besliste hier anders over.

Een kleine halve eeuw geleden was hij al bedreigd in zijn gezondheid. Onder meer door de friet, die bij de Belg al even geliefd is als zijn onafhankelijkheid.

“Jammer dat we het frituurkraam niet kunnen wegdenken”, schreef meester Hugo Driessens al in **1976**. “Wij houden ons hart vast als we zien hoe de schouw haar dampend frituurvet en verbrand butaangas spuwt in de kroon van een prachtige rode beuk. Hoe lang zal hij het nog uithouden?”

In **2015** werd de rode beuk ziek verklaard. Niet het bij de Geluwnaar zeer geliefde frietkraam bleek hiervan de voornaamste oorzaak te zijn. Door de verharding onder en rond het frietkraam vloeide het meeste regen- en oppervlaktewater weg naar de riolen.

Het stadsbestuur liet toen heel wat betegeling en de fundering van het frietkraam verwijderen. In de vrijgekomen ruimte kwam teelaarde, waarin afgevallen bladeren konden composteren.

Ook het frietkraam verdween, maar de hoogbejaarde boom werd toch nog zieker.

Uiteindelijk besliste het stadsbestuur hem op 26 oktober **2022** te kappen. Het liet wel de Geluwnaren mee bepalen welke bestemming zijn hout mocht krijgen, waardoor hij altijd in de herinnering zou blijven.

Bovendien kreeg de rode beuk een opvolger. Dat werd een Doornikse zilverlinde, die beter bestand zou zijn tegen de klimaatopwarming en minder gevoelig voor ziekte.

De zilverlinde, onze nieuwe Vrijheidsboom, werd geplant op 6 januari **2023** en ingehuldigd op 25 juni 2023.

Dirk Decuyper

Prentkaart van rond 1925. Uiterst links zien we het jonge rode beukje. (Collectie Luc Callemin)

De rode beuk in november 1989 met onder zijn kruin het welbekende frituurkraam. (Foto Johan Durnez)

Planting van de Doornikse zilverlinde op 6 januari 2023. (Foto Piet Saelens)